

Biblická hodina – 15.05.2025

Suspírium: Ježiš hovorí: „Mýtnik však stál v diaľke a neodvážil sa ani len oči zdvihnúť k nebu, bil sa do prs a hovoril: ‚Bože, buď milostivý mne hriešnemu.‘ Hovorím vám: Tento odišiel domov ospravedlnený, a tamten nie. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“ (Lk 18,13-14) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 19: „Ó, Bože nado mnou,..."

Modlitba: Velebíme a chválimo Ťa, Bože náš, lebo si nás Svojou milostivou rukou hľadal, našiel a pritiahol k Sebe. Ďakujeme, že nás považuješ za vzácných, cenných a hlavne za svojich, a že naše srdcia cítia, že si náš Najvyšší a Najvznešenejší. Ďakujeme, že Ty si dodržal a naplnil svoje sľuby. Prosíme, aby bol celý náš pozemský život naplnený dôverou v Teba. Nech celé naše vnútro spieva o Kristovi, Ktorý je svetlo sveta a prameň života. Prosíme, daj nám rast vo viere aj v tomto spoločenstve, keď kráčame našou cestou s Tvojou pomocou. Spoliehame sa na Tvoju dôveru, lásku a pomoc. Prosíme Ťa, aby si nám dnes, jeden po druhom, udelil svoje požehnanie, aby sme skrze čítanie Biblie, modlitbu a štúdiu Biblie pocítili a videli, že sme pre Teba dôležití a vzácni, pretože s nami vytváraš organické a živé spoločenstvo. Dnes chceme všetko nechať za sebou a sústrediť sa len na Teba. Daj nám trpezlivosť, ktorá nám veľmi chýba, a svoju milosť, ktorá trvá naveky. Netrpezlivo očakávame, aký máš pre nás pripravený plán, Otče náš premilý a prosíme, podel sa s nami o bohatstvo svojho milosrdenstva skrze Ježiša Krista a v Ňom vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha Prísloví 11. kapitola 1-16. veršov: *„Falošná váha sa protiví Hospodinovi, záleží mu na presnom závaží. Keď príde pýcha, príde aj hanba, zatiaľ čo pokorní vlastnia múdrosť. Bezúhonnosť vedie statočných, podlosť zničí zradcov. V deň hnevu neosoží bohatstvo, kým spravodlivosť zachraňuje pred smrťou. Spravodlivosť vyrovnáva cestu bezúhonnému, bezbožník však upadá pre vlastnú zlobu. Spravodlivosť zachraňuje statočných, zradcovia sa chytia do pasce svojich žiadostivostí. Keď zomiera bezbožník, stráca sa jeho nádej a očakávanie ničomníkov vyjde navnivoč. Spravodlivý sa vyslobodí z úzkosti a jeho miesto zaujme bezbožník. Rúhavý človek ničí svojho blížneho ústami, spravodliví sa však zachránia poznaním. Keď sa darí spravodlivým, mesto jasá, pri zániku bezbožníkov plesá. Požehnaním statočných sa zveľaďuje mesto, ústami bezbožníkov však pustne. Svojím blížnym pohŕda nerozumný, rozumný človek však mlčí. Kto chodí a ohovára, prezrádza tajnosti, no spoľahlivý človek ich udrží v sebe. Kde chýba vedenie, tam ľud upadá, v množstve radcov však spočíva záchrana. Kto sa zaručí za cudzieho, veľmi si uškodí, ale kto nenávidí*

záruky, je v bezpečí. Šľachetná žena nadobúda česť, kým násilníci získajú bohatstvo.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1. Božie Slovo nám dáva vedenie vo všetkých oblastiach života. Boh utvoril zákony, ktoré sú rovnako platné pre každého: „*Lebo akým súdom súdite, takým budete súdení. A akou mierou meriate, takou vám bude namerané.*“ (Mt 7, 2) Nemôžeme používať dvojaký meter. Starovekí obchodníci mali zvyk vážiť tovar s vyššou hmotnosťou, keď si ho kupovali pre seba, aby za ten istý tovar zaplatili menej, ale keď ho predávali, vážili ho s nižšou hmotnosťou, aby dosiahli väčší nekalý zisk. Farizeji a zákonníci boli takýmito falošnými duchovnými, keď súdili hriechy iných a vkladali na nich duchovné bremená, boli pre nich veľkou záťažou; keď skúmali vlastné hriechy, boli k sebe štedrí. Pre ostatných precedili komára, ale ľavu prehltli bez problémov. Takýto štandard je ohavný pred Bohom a Jeho hnev je preto zjavný. Kráľ Dávid, ktorý sa dopustil cudzoložstva a vraždy, sa ukázal ako nebojácny sudca, keď pri príležitosti vyrozprávaného príbehu chcel zlodēja zavraždiť, ale k vlastnému hriechu sa správal drzo a veľkoryso a označil ho za nič. Nech nás necharakterizuje sebaklam! Ani fyzicky, ani psychicky. Ak sa chceme páčiť Bohu, mali by sme merať podľa rovnakého metra, akým meriame ostatných.

2. Človek sa stáva arogantným, keď zabudne, kto je Pán a kto sme my. Boh zahanbí každého, kto zabudne na svoje miesto v tomto svete (Ez 28,2. 12-19). Iba ten sa môže chváliť a slepo vychvaľovať, kto si neuvedomuje, že každý jeho nádyh a výdyh je z Božej milosti. Hospodin priviedol hanbu na generála asýrskeho kráľa Sancheríba, Rabšake, pretože vo svojej bezohľadnej pýche zabudol, že každý je v Pánových rukách, nie sám sebe je pánom. Každý disponuje s takými možnosťami, koľko mu udeľuje Stvoriteľova milosť (Iz 36,18-20; 37,23. 36-38). Pokorní, teda tí, ktorých Boh vykúpil, povolal menom a začlenil do svojej rodiny (Iz 43,1), sa vyznačujú múdrosťou. Uvedomujú si, že žijú len vďaka Božej milosti a že za všetko vo svojom živote vďačia iba Jemu. Táto pokora ich nevedie k honbe za márnou slávou, ale k získaniu múdrosti. Vďaka tejto Božej múdrosti správne zhodnotíme seba a svoje miesto vo svete. Takýto človek s radosťou a veselým očakávaním privíta všetko, čo mu Boh predurčil do života. Pretože nikto si nemôže získať dobrú povesť ohováraním a ponižovaním iných.

3. Tu sa nehovorí o tom, že ľudia, ktorých Boh vykúpi, sú doslova dokonalí a bezchybní, ale skôr o tom, že múdrosť Hospodinova ich vedie k tomu, aby za každých okolností zostali bezúhonní. Spravodliví nie sú bezchybní, ani nie sú anjelmi zostúpenými na zem, ale nikto ich nemôže obviňovať z verejných a do očí bijúcich hriechov. Apoštol Pavol mohol byť pre mnohých postrachom, ale nikto z jeho odporcov ho nemohol obviňovať z panovania nad cirkevnými zbormi, zlého riadenia, ani zo žiadneho iného morálneho hriechu. Prečo? Lebo Boh vedie svoj

ľud a chráni ho uprostred nebezpečenstiev. Spravodliví sa môžu vždy spoľahnúť na Božiu ochranu. Neveriaci budú zničení svojou zlobou. Zatiaľ čo veriacich vedie Boh skrze Krista k večnému životu, bezbožní majú svojho vlastného vodcu, a tým nie je nikto iný ako satan. Veľký dišputa vedie svojich nasledovníkov púšťou, kde niet ani duchovného jedla, ani duchovného nápoja. Nad hlavami úbohých hriešnikov je len bezoblačný oblak pochybností, ktorý neponúka žiadny tieň ani útechu uprostred múk. Diabol mohol priviesť Saula len do zničenia, pretože iba Kristova krv dáva pokoj unaveným a preťaženým (viď. Mt 11,28-30).

4. V tomto svete sa bohatstvom dá dosiahnuť veľa vecí. Ak ste bohatí, otvoria sa vám takmer všetky dvere. Ak máte peniaze, každý vyhľadáva vašu spoločnosť a priateľstvo, pýta sa na váš názor, verí vám. Všetky tieto výhody však v očiach Božích nemajú žiadnu hodnotu. Ak sa chválimo svojím bohatstvom, On nám ukáže že, On je Pánom celého stvorenia. Nezáleží na tom, či nás veľa ľudí počúva, pretože ak On zdôrazňuje to, čo hovorí, všetky uši sveta stíchnu. Keď príde veľký deň Jeho hnevu, každý bohatý človek uvidí, že Jeho bohatstvo samo o sebe neobstojí. Ak nás nezahalí plášť milosti, ktorý pochádza z Kristovej dokonalej obety, nič a nikto nemôže odvrátiť od nás Boží spravodlivý hnev. Kráľ Herodes nebol chránený svojou mocou a bohatstvom. Napriek Jeho bohatstvu, iba Božia životodarná duchovná voda mohla Naamána očistiť od duchovných malomocných následkov jeho hriechov! Pretože zo smrti Jediného vychádza iba pravda, pravda, ktorú pre nás získal Prostredník, Ježiš Kristus.

5. Všetkých ohromili cesty Rímskej ríše. Vďaka týmto cestám sa dalo rýchlo, ľahko a bezpečne dostať do Ríma z ktorejkoľvek časti ríše v staroveku. Nejedna z týchto starých vojenských ciest je dodnes funkčná. Prečo? Pretože Rimania dbali na údržbu svojich ciest. Takto sa o nás stará Božia spravodlivosť. Keby Kristus nevyplel burinu z našich duší a nepostaral sa o nás svojou jedinou dokonalou obetou, stali by sme sa úplne divokými a neužitočnými pre Jeho kráľovstvo. Ak sa Duch Svätý vznášal nad vodami (IMojž 1,2), aby sa staral o vesmír, o koľko viac sa Jeho pozornosť zameriava na ľudí, ktorých si Otec vyvolil pred stvorením sveta! Ale bezbožní sú v úbohej situácii, bez nádeje, pokiaľ sa nedržia milosti Kráľa života. Ich už aj tak skazená povaha sa s každým ďalším dňom stáva len skazenejšou, pretože ich činy ich len viac znečisťujú. Až kým nakoniec, v deň súdu, nepríde Pán a figovník, ktorý neprináša ovocie, vytne.

6. Spravodlivosť Bohom omilostených vyslobodí. Či už sme bohatí alebo chudobní, šťastní alebo nešťastní, známi alebo neznámi, veselí alebo smutní, múdri alebo menej inteligentní, vážení alebo opovrhovaní, keď nás od zrejúceho hnevu súdu Božieho delí jediný krok, iba zástupná obeta Krista môže ochrániť naše duše pred stravujúcim ohňom Božím. Nič okrem drahocennej Kristovej krvi nestačí na to, aby odvrátilo Boží hnev od úbohého človeka. Ak by niekto dôveroval niekomu inému, bol by sklamaný a musel by vypíť kalich Božieho hnevu. Ale keďže neveriaci nemajú žiadneho zástancu a berú na seba bremeno

svojej spásy v domnienke, že sú schopní splniť Božie požiadavky, nebudeme prekvapení, keď uvidia vlastné životy zachytené do pasce vlastných túžob.

7. Boh svojou všeobecnou milosťou dáva neveriacim určitú voľnosť a pretože je zhovievavý, čaká, kým sa k Nemu obrátia. Ak človek odmietne túto dobrú vôľu, nezostáva žiadny dôvod domnievať sa, že ho Boh zmieri so sebou v Kristovi. V čokoľvek bezbožný človek dúfa, v okamihu svojej smrti jeho arogantná nádej zlyhá a nečaká ho nič iné ako Boží súd. V čo mohli dôverovať modlári Jarobeám (IKrľ 12,28), Omri (IKrľ 16,25) a Jorám (IIKrľ 8,18)? Bez ohľadu na to, akými klamstvami sa bezbožní vo svojom živote klamali, ich kariéra skončila Božím hnevom. Pretože očakávanie hriešnikov je skutočne stratené. Tešíš sa na stretnutie s Bohom tvárou v tvár a na to, že budeš vedieť, komu si uveril?

8. Náš život na tejto zemi je plný ťažkostí. Po páde Adama a Evy si každý v sebe nesie biedu a utrpenie. Pretože pád ovplyvnil celé stvorenie, ovplyvnil aj tých, ktorí sa obrátili k Bohu. Hoci veriaceho môže postihnúť súženie, Pánova milosť sa o neho stará. Boh nenecháva svoje deti uprostred zbytočného utrpenia; ťažkosti sa predlžujú len dovtedy, kým sú určené na posilnenie Božej slávy alebo na zohrávanie dôležitej úlohy vo vzdelávaní veriacich. Podľa večného Božieho rozhodnutia si veriaci, ktorí zažívajú súženie, vymenia miesta s bezstarostnými neveriacimi. Saul musel odovzdať kráľovskú dôstojnosť Dávidovi (ISam 15,26). Moc, ktorú si Hamán prial pre seba, bola nakoniec daná Mordochajovi (Est 6,6-10). Herodes chcel zničiť Mesiáša, aby si zachoval kráľovstvo, ale stratil ho, keď sa všetkým ukázalo, že Kristus je Pánom i nad Izraelom. Keď prechádzame ťažkým obdobím v živote, pamätajme si, že On sa o nás stará.

9. Bezbožní ľudia nepoužívajú ústa na vyjadrenie svojich myšlienok, ale na ich skrývanie. Tváriť sa štedro a dobrosrdečne a pritom premýšľať o tom, ako uspávať bdelosť druhého človeka, ako ho okradnúť a zneužiť – to je jedno z najväčších zla. Toto je pre spoločnosť tých, ktorí si chcú určite privolať Boží súd na hlavu. Takto faraón znova a znova klamal (IIMojž 10,24), aby prepustil ľud Boží. Táto klamlivosť prebývala aj v srdci Judáša, keď ukázal, že je stále priateľom a učníkom Pána (Mt 26,49-50), zatiaľ čo už sa s náboženskými vodcami dohodol na obete krvi a aj Demeter sa lživými slovami obávala úpadku kultu Diany (Sk 19,23-28), keď mu išlo len o živobytie. Prefíkaná klamlivosť, dvojzmyselná reč, ktorá zradí dôveru inej osoby, nemá medzi kresťanmi miesto. Ak sme sa rozišli s pánom temnoty, musíme sa rozísť aj s dielami temnoty! Nebuďme známi tým, ako prekrúcame slová. Spravodliví sú oslobodení prostredníctvom poznania v Kristovi. Boh však varuje, že láska neznamena naivitu. Prostredníctvom svojho Slova nám ukázal, čo prebýva v človeku a aké sú kritériá pre vieru. Musíme vidieť nielen konkrétne situácie, ale všetky nebezpečné okolnosti, ktoré by mohli v našich životoch vytvoriť zmätok. Gedalja nechcel vyvodiť správne závery (Jer 40,14-16), bezdôvodne dôveroval lichotivým ľuďom a keď upokojili jeho podozrenia, títo zradní ľudia ho zabili (IIKrľ 25,25). Viera veriacich musí byť

rozvážna, ktorá predvída nebezpečenstvá a vyhýba sa pasciam, ktoré im Satan kladie pred nohy (IPt 5,8).

10. Žiadna spoločnosť nemôže dlho prežiť a nemôže sa skutočne rozvíjať a prosperovať bez rozlišovania medzi dobrom a zlom a bez konceptu odmeny a trestu. Zničenie každej ríše nastalo, keď tieto pojmy už nič neznamenali a boli len slovami pre vodcov. Ak človek nemôže veriť danému slovu alebo zmluvám, ak nikto nechce prinášať obete, potom dôvera prestane byť dôverou, rodiny sa rozpadnú a priatelia sa stanú nevernými a zradia sa navzájom. V takejto atmosfére je nemožné dlhodobo žiť. Hoci svet pohŕda kresťanstvom a nemá v úmysle vypočuť si svedectvo, ktoré prináša, v istom zmysle sa raduje z kresťanov, pretože ich spôsob života prináša spoločnosti stabilitu a bezpečie. Mnohé krajiny sveta prosperovali, pretože bohobojní kresťania brali vážne prikázania, ktoré im Boh vložil do srdca.

11. Zlí neprinášajú požehnanie, iba nebezpečenstvo pre tých, ktorí medzi nimi prebývajú. Mali synovia Sodomy dobrý vplyv na Lóta? Nie. Ich hriechy len prinútili Hospodina, aby na mesto zoslal pohromu. Keby v meste nebol spravodlivý muž Lót, ktorého prítomnosť do istej miery oddialila súd, Sodoma by bola potrestaná ešte prísnejšie. Kým Židia žili v Babylone, Boh sa staral o ríšu, ale keď prišiel čas na ich návrat domov, Boh zrušil kráľovstvo boha Marduka pádom ich panovníkov. Kde je Božia zmluva, tam je prosperita. Kde niet Božej zmluvy, tam je súd pripravený, napriek všetkým viditeľným veciam. Na dome Obéd-Edóma spočinulo Hospodinovo požehnanie (IKrn 13,14), pretože na ňom zostúpil Duch Boží skrze archu zmluvy. Hamánov dom sa však premenil na kopu sutín, hoci to vyzeralo, akoby ho jeho šťastná hviezda vynášala do nebies (Est 8,7).

12. Hlúpy človek nie je schopný ničoho iného, než sa posmievať svojmu blížnemu. Takýto človek sa vyznačuje nekonečnou pýchou, krutosťou a nedostatkom súcitu. Prečo? Pretože je duchovne slepý, neschopný vidieť veci Božími očami. Keby poznal Boha, dokázal by správne zhodnotiť činy svojich blízkych, ako aj svoje vlastné. Keby poznal Boha, poznal by Jeho milosť. Ako sa na nás pozerá Boh? Dokážeme vidieť iba smietku v oku iného, ale nie brvo vo vlastnom oku (Mt 7,3-5)? Duša skazená, stratená a hriešna. Nevidieť svoj duchovný stav, je hriech. Kde chýba Božia múdrosť, ten sa nenarodil znovu. Múdry človek, teda zbožný človek, sa na ľudí okolo seba pozerá inak. Z Božej milosti videl, aký je veľký hriešnik a len Kristova krv ho mohla prikryť pred hnevom Všemohúceho. Pretože dosiahol milosrdenstvo, pozerá sa na ostatných s milosrdenstvom. Takýto človek sa nezačne vyvyšovať na úkor iných, pretože vie, že všetka sláva za jeho znovuzrodený stav patrí Bohu. Nezačne sa chváliť ani svojimi schopnosťami a úspechmi, pretože vie, že všetko, čo má, je dar od Boha. Cvičme sa na duši a obracajme sa k svojim blízkym s milosrdenstvom a súcitom!

13. Človek, ktorý šíri správy sem a tam, hreší proti zákonu Božej lásky. Samozrejme, nehovoríme o posloch, ktorí musia konať z úradnej moci, a ktorých

informácie musíme overiť z hľadiska pravosti. Hovoríme tu o posloch, ktorí odhaľujú osobné a dôverné tajomstvá, ktoré im boli zverené. Písmo Sväté zakazuje sebestvo a neustále nám pripomína, aby sme boli súcitní s našimi blíždymi. Biblia odsudzuje tých, ktorí pre obyčajné potešenie alebo pre nejaký zisk či výhodu zahanbujú svojho blízkeho, diskutujú o jeho osobných záležitostiach a vykresľujú ho v zlom svetle. Taký bol duch Delily, ktorá sa vysmievala Samsonovi a odhalila jeho najintímnejšie tajomstvá (Sud 16,5. 18-21). Slovo Božie poukazuje na to, že tí, ktorí milujú utrpenie iných, sa nepreukážu ako praví priatelia. Nie je bez nebezpečenstva spriatelíť sa s niekým, kto má povest' ohovárača. Pretože rovnako ľahko, ako sa s nami delí o tajomstvá iných, odovzdáva ďalej aj skryté poklady našich srdc. Takýto človek sa zahráva s dobrou povest'ou iných. Takýto človek sa ľahko stane neverným tým, ktorí ho považovali za svojho priateľa a dôverníka. Ohováračské srdce nie je dobrým základom pre priateľstvo. Zbožnosť zahrňa lojalitu, ktorá je vysoko cenená. Vernosť Bohu, vernosť blížnemu, vernosť bratovi. Ak je tvoj priateľ veriaci človek, teda znovuzrodený kresťan, dokáže tvoje záležitosti prikryť, uzamknúť si ich vo svojom srdci. Takto zachováva váš pokoj v duši a stará sa o vás aj v snoch. Dávid vedel, že Ittaj je jeho verný priateľ (II Sam 15,21), tento muž bol s ním, aj keď musel utiecť pred svojím synom. Jeho priateľstvo zostalo aj uprostred nepriazne osudu a on bol verný aj uprostred nebezpečenstiev. Akými priateľmi sme obklopení v každodennom živote? Sme verní svojim priateľom za každých okolností a budeme si strážiť ich prísne strážené tajomstvá, alebo pri prvej príležitosti odhalíme svetu ich chyby a nedostatky?

14. Boh vo svojej nekonečnej múdrosti postavil na čelo národov duchovných, sociálnych a vojenských vodcov. Boh nedovoľuje, aby v Jeho stvorenom svete vládla anarchia, čo by bolo k Satanovej veľkej radosti. Preto na čelo každej ľudskej spoločnosti stavia vodcov, ktorí sú zodpovední za svoj ľud pred Bohom. Vedenie krajiny môže riadne fungovať a prosperovať iba vtedy, ak o sociálnych otázkach nerozhoduje jedna osoba, ale skôr menší lídri, ktorí majú múdrosť vo svojich oblastiach. Hoci Dávid a Šalamún boli známi svojou múdrosťou a vedením Božím Duchom, stále sa obklopovali radcami, ktorých slová počúvali, ktorí boli ohľaduplní a ktorých slová mali veľkú váhu. Táto zásada platí nielen pre spoločenský život, ale aj pre súkromný život človeka. Nie je zlé diskutovať o našich plánoch s ľuďmi, ktorým veríme. Je múdre požiadať o pomoc ľudí blízkych, ktorí v mnohých prípadoch môžu mať na životnú situáciu oveľa jasnejší pohľad ako my. Iba blázni nikdy nikoho nepočúvajú, múdri ľudia si vždy uvedomujú svoje vlastné hranice. Vedia, že požiadať o pomoc nie je ponižujúce v situáciách, keď nepoznáme riešenia.

15. Boh nám opäť pripomína, že nevieme, čo prebýva v srdciach ľudí. Preto nás to robí opatrnými a varuje nás pred prevzatím bezpodmienečnej zodpovednosti za cudzinca, teda za niekoho, kto k nám nepatrí. To sa týka materiálnych, ľudských

aj sociálnych otázok. Pretože ktokoľvek to urobí, bude úplne skazený. Joziáš bol ohrozený spojenectvom s Achábom, ktoré bolo v istom zmysle formou ručenia. Keby Boh nezasiahol, bol by vo veľkom nebezpečenstve. Ak bezpodmienečne ručíme za niečie činy, urážame Boha, pretože sa k Nemu môžeme obrátiť iba s úplnou dôverou, keďže On je dokonalý, Jeho slovo vždy platí a Jeho vôľa a vyhlásenia sa vždy naplnia. Preto tí, ktorí majú Božiu múdrosť, musia každý deň pamätať na Božiu dokonalosť a ľudskú nedokonalosť. Ak naša duša nenávidí, teda odmieta ručiteľa a nespolieha sa na neho, potom bude odvážna. Môžeme sa každému pokojne a s čistým srdcom pozrieť do očí, naše srdcia nebudú zafažené zbytočnými bremenami, nebudeme sa hanbiť.

16. Šalamún nám pripomína, že nie je bezvýznamné, kto sa stane naším spoločníkom, našou polovičkou počas našej životnej dráhy. Muž si môže za spoločníčku vybrať rozumnú a múdru ženu, alebo si môže vybrať takú, ktorá pohŕda pravdou. Lótova, ale (IMojž 1926) aj Jóbova manželka patrili k tomu druhému, zlému druhu, ktoré sa nestali pýchou svojich manželov. Zbožné ženy sú tie, ktoré používajú svoje Bohom dané dary, aby boli skutočnými spoločníčkami a vernými pomocnicami svojich manželov. Takúto úctu si kráľovná Ester získala po boku svojho manžela alebo prorokyňa Chulda, ktorá svojou múdrosťou prospela nielen svojmu manželovi, ale celému Izraelu; alebo by sme tu mohli spomenúť aj Alžbetu, manželku kňaza Zachariáša, o ktorej Sväté Písmo hovorí ako o zbožnej a bohabojnej žene (Lk 1,6). Tieto sväté ženy sa držali Božej pravdy s rovnakou silou a vášňou, s akou sa tí, ktorí sú pri moci, snažia udržať si bohatstvo. Lipnú na požehnanie rovnako silno, ako sa snažia zachovať si bohatstvo a hmotný majetok nadobudnutý nečistými prostriedkami.

Biblický text: Druhý list apoštola Pavla Korintľanom 10. kapitola 1-11. veršov: „*Ja sám, Pavol, vás prosím pre Kristovu miernosť a vládnuť — ja, ktorý bývam pokorný, keď som osobne medzi vami, no keď som vzdialený, mám voči vám odvalu. Prosím vás, aby som sa, keď prídem, nemusel správať trúfalo, na čo mám podľa svojho presvedčenia právo, a to voči tým, čo si myslia, že konáme iba podľa ľudských zámerov. Veď hoci žijeme v tele, nevedieme boj podľa tela. Zbrane nášho boja nie sú telesné, ale od Boha majú moc zboriť hradby. Nimi rúcame ľudské výmysly a každú povýšenosť, čo sa dvíha proti poznávaniu Boha, a nimi viažeme každú myšlienku na poslušnosť Kristovi, a sme pripravení potrestať každú neposlušnosť, kým vaša poslušnosť nebude úplná. Hľadte na to, čo máte pred očami. Ak si je niekto istý, že je Kristov, nech myslí zároveň aj na to, že ako on je Kristov, tak sme aj my. Veď ak sa aj väčšmi budem chváliť mocou, ktorú nám dal Pán, aby som u vás staval, a nie rúcal, nebudem zahanbený. Nechcel by som však, aby sa zdalo, že vás chcem vystrašiť svojimi listami. Hovorí sa, že moje listy sú prísne a silné, ale osobná prítomnosť slabá a reč úbohá. Kto tak*

hovorí, nech si uvedomí, že akí sme v listoch slovom, keď sme neprítomní, takí budeme aj v skutkoch, keď budeme prítomní.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-6. verše: Apoštol Pavol odmieta výčitky vlastných protivníkov a to formou, ktorou komunikujú oni sami, teda iróniou. Ostrý a miestami ironický jazyk je najväčším nepriateľom Kristovho spoločenstva. Dopis, ktorý bol napísaný v slzách, sa stratil, ale ani jedna slza apoštola Pavla nepadla na neúrodnú pôdu, ak jeho protivníci zakúsili pravé obrátenie skrze Ducha Svätého. Apoštol Pavol sa bráni a zdôraznením svojej osoby, nechce sa zviditeľniť, chváliť sa, ale naznačuje, že kto je on v skutočnosti. Odvoláva sa na Ježišovu umiernenosť, na Jeho pokorné chovanie, a prehovorí k ľudu Božiemu i vlastným protivníkom s Kristovou ponížujúcou láskou, avšak necíti, že je slabý, ale silný, lebo žije v Kristovi a s Kristom. Miernosť a ohľaduplnosť. Takto žiť v bezprostrednej blízkosti Pána a spolu so sestrami a s bratmi. Korinťania ho považujú za pokorného a slabého človeka, ale v listoch hovorí veľmi jednoznačne, odvážne a smelo. Pavol práve preto pre tento pokorný vzhľad veľmi ich prosí, aby ho nenútili konať rozvážne a odhodlane. Apoštol Pavol vie byť razantný ako Kristus, ktorý očistil chrám v Jeruzaleme. Rozhodnosť je dôležitá i popri mierumilovnosti. Dôslednosť je dôležitá i popri pokore. Posudzovanie apoštola Pavla je klamlivé. Apoštol Pavol sa nechová podľa tela, nechová sa ako človek, pre ktorého je merítkom iba telo, teda jeho chovanie nie je vrtkavé ako aprílové počasie, a on vôbec nehľadá svoje výhody, ale i v nevýhode vidí možnosť obhajoby. Totiž apoštol Pavol nebojuje ako rytier. Nie podľa tela bojuje. Nemá žiadne nadanie. Nedisponuje s mimoriadnymi silami. Nie je obdivovaný. Kritériom a zdrojom jeho pôsobenie je Duch Svätý: *„Lebo tí, čo žijú podľa tela, myslia na telesné veci, tí, čo žijú podľa Ducha, myslia však na duchovné veci. Lebo zmýšľanie tela vedie k smrti, zmýšľanie Ducha však vedie k životu a pokoju. Pretože zmýšľanie tela je nepriateľstvom voči Bohu — nepodrobuje sa totiž Božiemu zákonu; veď sa ani nemôže. Tí, čo žijú v tele, nemôžu sa páčiť Bohu. No vy nežijete telesne, ale duchovne, ak vo vás prebýva Boží Duch. Ale ak niekto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho.“* (R 8,5-9) *„No ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie. Proti takýmto veciam nie je zákon. Tí, čo patria Ježišovi Kristovi, ukrižovali svoje telo s vášňami a žiadnosťami. Ak žijeme Duchom, podľa Ducha aj konajme!“* (Ga 5,22-25)

Apoštol Pavol preto bojuje proti týmto výhradám vlastných protivníkov troma spôsobmi: 1. Borí všetky falošné a mylné názory o Bohu a každú hradbu, ktorá sa vypína proti poznaniu Boha. 2. Uvádza do poddanstva každú myseľ, a svojou argumentáciou dáva zreteľne najavo, že bez poslušnosti evanjelia niet záchrany. 3. Zamýšľa sa potrestať každú neposlušnosť. Druh trestu neuvádza, ale nečinne sa nebude prizerať ako opovrhujú s Hospodinom. Všetko však závisí od toho, ako

ho cirkevné spoločenstvo v Korinte poslúchne a či sa rozíde s protivníkmi. V krajnom prípade by trest nemal žiadny účinok. Od vnútrocirkevného napätia nie sme chránení, ale napomínať s Kristovou umiernenosťou a pokorou je prvý krok zmiereniu. Apoštol Pavol takouto formou nevycúva z konfliktov, ale mlčky sa nebude a nemôže prizerať zradným činom Korinte. Nič nemôžeme v kresťanskom spoločenstve umlčať, ale postupovať podľa toho, ako Ježiš postupuje k hriešnikom. Obraz boja je pekný a uchváti nás, a vyžaduje veľkú námahu, ale pozemské praktiky nemajú čo hľadať v cirkevnom zbore. Podľa tela, pod nátlakom, pod vzdorom nemôže konať ľud Boží. Trest hrozí každému protivníkovi, a to neodporuje Kristovmu učeniu a Jeho добрote, ale tento trest volá k zodpovednosti vedúcich činiteľov, aby povstali proti tým, ktorí vzbudzujú nepokoj a vyučujú nekalé veci, ktoré nie sú obsiahnuté v Písme Svätom. Aké sú naše jednania, naše objektívne i subjektívne konania, ak niečo nie je v poriadku v cirkevnom zbore? Poukazujeme na chybné jednania? Sme odvážni a smelí? Sme otvorení k riešeniu konfliktov?

7-11. verše: Apoštol Pavol oslovuje Korinťanov a vyzýva ich, aby sa zamysleli. To, čo bolo odkazom protivníkov, tomu sa cirkevný zbor musí ohradiť, brániť sa. Autorita protivníkov musí ísť bokom, lebo iba Kristova strana nosí v sebe to ponaučenie, ktoré pomôže každému sa zorientovať vo svete a v cirkevnom zbore. Odkaz na svoje charizmatické činy neobstojí. Odkaz na úzke prepojenie s apoštolmi, ktorí nie sú v prítomní v cirkevnom spoločenstve, neobstojí. Pavol prehlasuje, že treba odhaliť luhárov, aby neprehľbili ešte väčšmi priepasť, ktorí vznikla v Korinte, a to na základe toho hovorí, ktorú dostal ako poverenie od Pána na ceste do Damasku pri jeho povolání. Na to, že vystupuje, ako slabý človek odpovedá, že autorita je daná k budovaniu, nie k rozdeleniu. Keďže mu ide o budovanie cirkevného spoločenstva, bráni sa, ale nechce zastrašovať nikoho zbytočnými listami, aby preukazoval svoju moc. Listy z diaľky majú iný charakter ako jeho osobné stretnutie s cirkevným zborom podľa jeho protivníkov. On sa bráni tak, že práve to, že patrí Kristovi, má nárok v listoch hovoriť pravdu, a bude si nárokovať právo na trest, ale pri osobnom stretnutí, chce sa potešiť a utešovať. Existujú teda rôzne spôsoby ako Kristovi patriť. Jednak krstom, jednak charizmatickými darmi, ale dar je aj povolanie apoštola do služby. Budovať cirkevný zbor je potrebné, ale nie autoritou, avšak pokorou v Kristovi. Len v krajnom prípade treba zasahovať do diania cirkvi autoritou, avšak nedorozumenia, výčitky, výhrady treba riešiť, veď nielen právo, ale aj povinnosť je brániť sa proti tomu je dôležité, že veci nie sú v poriadku. Vyhybať sa i náznaku zneužívania autority je potrebné, ale konať na osoh spoločenstva taktiež. Zdravá psychohygienu. Zdravé učenie o Kristovi. Zdravé dušpastierstvo. Zdravé spoločenstvo. Primeraný postup riešenia úloh v cirkevnom zbore je dôležitý. Silou a dúfaním pri týchto riešeniach je Boh i v takýchto krajných

prípadoch, pretože Kristus naplnil zákon. On ukázal svetu, že prehovoriť, konať a činiť je dôležitejšie ako dookola omieľať chyby, nezdravé výrastky, problémy, veď riešením na životy hriešnikov je Pán pánov a Kráľ kráľov, ktorého autorita sa neopiera o naše slabosti, alebo sily. Z jeho poverenia sme tak, kde sme, slúžime, tak, kde sme, veríme v Neho, nádejame sa v Ňom a milujeme skrze Neho. Nikto nám nedal väčší a lepší príklad ako On. Umyme nohy vlastných i nevlastných. Pokorme sa pred Pánom, vyznajme svoje hriechy a začnime s Ním všetko.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Skrúšený duch, to je obeta Bohu; skrúšeným a zdrveným srdcom nepohrdaš, Bože.“ (Ž 51,19) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 332: „Boh je moja sila i dúfanie,...“

Milan Rúfus: Chlieb náš každodenný

Chlieb krájať...
To nie je len tak.
Chlieb nepriletí ako vták,
jak cudzí holub do dvora.
Na chlebík musíš poorať.
A hodný svojho chleba žiť.
Chlebík si treba zaslúžiť.
Pluh točiť ako ťažký vlak.
Chlieb krájať
to nie je len tak.
Poznáš raz, čo to znamená.
Môj milý, chlieb je odmena.
Preto sa modlíš
a ja tiež:
- chlieb chlieb každodenný daj nám dnes.